

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények kü-
 dendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 lamint a felszólamlások kü-
 dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
 évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
 hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Az új felmérésről.

Azt hiszük. jó szolgálatot teszünk a
 közügynek, amidőn az új felmérés végre-
 hajtása folyamán felmerülő hiányokat és
 tapasztalatokat az érdekelt birtokosok tá-
 jékozása, okulásá és mihez tartása céljából
 időnként e lapok hasábjain közzéteszszük.

A működő mérnököknek első sorban
 az a lényegbe vágó észre vételük van, hogy
 a birtoktestek sarkain elhelyezett karókra
 irtnevek általában nagyon hiányosak, A leg-
 több gazda elégségesnek tartja. ha egy da-
 rab zsindegyre ráírja a becsületes nevet, pél-
 dául Földi Daniél, Igen ám, csak hogy
 ne felejtsük el, hogy a mérnökök a mi helyi
 viszonyainkkal szemben vad idegenek, akik
 abból a lakonikus névből nem tudják a
 birtokos helyes kivoltát megállapítani. Nekik
 tudniok kell, hogy az illetőnek melyik tí-
 zedben s milyen szám alatt van a háza
 nemcsak mert ez egyszerű telekkönyvi
 adat, hanem mert csakis így kerülhetik
 a név- és birtokcserét, amely viszont a te-
 lekkönyvi betétszerkesztés alkalmával okoz
 jelentékeny zavarokat. Azért is nem ajánl-
 hatjuk a birtokos gazdáknak eléggé figyel-

mükbe, hogy a földjeik négy sarkára elhe-
 lyezett karókra ne csak a teljes nevüket, ha-
 nem a tized- s házzámot. sőt az utca
 nevét is írják ki. De sőt még azok a zsel-
 lérek, akiknek nincs saját házuk, tehát csak
 bérlők, de földjük van, azoknak is tanácsos
 a karóra ráírni. hol laknak, (például K. ta-
 nyáján) nehogy a felületes névkiírásból bir-
 toklási zavarok keletkezzenek.

Általában hangsúlyozzuk, hogy a he-
 lyes kikarózás egyik legfontosabb előfeltétele
 az új felmérés alapos végrehajtásának s ev-
 vel együtt az új telekkönyv rendszeres alap-
 vetésének. Nem elég az például, hogy egy
 birtok árokkal, sövényvel van körülhatárolva,
 mert az az árok vagy az a sövény lehet
 kétséges határvonal is, amelyre esetleg mind-
 akét szomszéd igényt tarthat. De ha a
 mérnök a sarok ponton egy leásott kórót
 talál, minden kétség nélkül megállapíthatja
 az igazi határpontot. Legtisztább munka kü-
 lönben az, ha a sarokponton mindkét szom-
 széd karóját találja egymás mellett. ami
 kétségtelen jele a békés megegyezésnek.

Különösen áll ez a nagy birtokokra,
 amelyek rendszerint árokkal vagy több soros

fával vannak behatárolva. Nagyon fontos
 itt az, valjon a tényleges s jogos határpont
 az árok vagy fasor melyik szélén vagy a
 közepén van-e, mert 4-500 öl hosszú
 árok vagy sorfa hovátartozandósága olykor
 egész holdnyi területtel nagyobbíthatja vagy
 apaszthatja a birtokot. Egy közös megegye-
 zéssel leállított fa-vagy kő oszlop minden
 kétséget eloszlat.

Hasonlóképpen áll ez a birtokon belül
 létező táblákról is. Ha a birtokos azt ki-
 vánja, hogy az új felvételben meg legyenek
 örökítve a tábla beosztások is, akkor gon-
 doskodnia kell arról, hogy az egyes táblák
 sarkai állandó jellegű oszloppal legyenek
 fixírozva, mert a mérnökök csak olyan táb-
 lavonalakat vesznek fel, amelyek árokkal,
 uttal, fasorral vagy oszloppal vannak beha-
 tárolva, lévén itt is a főelv az, hogy a foly-
 tonos változásnak kitett dolgok ignoráltat-
 nak s csak az állandóság jellegével fixíroz-
 ott objektumok örökíttetnek meg.

Nem kevésbé lényeges momentum az,
 amit a mérnökök a két évvel ezelőtt kitü-
 zött utakra vonatkozólag észlelnek. Általában
 azt tapasztalják hogy a birtokosok nem res-

TÁRCZA.

Keletről.

Az „Abony” eredeti tárczája.

A csillagos éjszakában, messze elhallatszott
 a serailból, a harmoniatlan csengő, harsogó zene,
 gyakori dobütés kísérettel; végre elesöndesült.

Azraela, az új odalisk tiszteletére rendezett
 ünnepség véget ért. A nehéz vörös bársony fűg-
 önyök szétvonattak s a szultán kíséretével elvo-
 nult a táncosnők, zenészek s rabszolgák sorfala
 között. A muezin már a második éjjeli ajtatosságra
 hívja az igazhivőket a mecset minaretjéről s a
 szultán kegyesített hölgye — kinek helyét az
 ujonnan hozott Azraela foglalta el — még ébren
 van; kezei mintegy öntudatlanul tépik derekát
 övező shawlját, szép arca, mely előbb kétségbe-
 esést tükrözött vissza, most szinte eltorzul az
 elszánt bosszu szenvedélyétől.

— Allahra, meg kell bosszulnom őt, vagy
 magamat, vagy bárkit, mert megöl a káprázat,
 hogy most ő előtte, Azraela előtt boruljak le én,
 — én aki gyurtam gondolataimmal a szultánt,
 mint egy darab viaszt, aki harmincz napja lábam
 nyomát csókolta, aki üdvözült gyönyörrel roskadt
 össze egy tekintetem alatt s most meglátta Azra-
 elát s énrolam leszedték a Kelet legszebb gyöng-
 yeit s ott ontja az, a szivárványnak minden
 színét, annak a női Iblisnek utálatosan fehér
 nyakán. Gyűlölöm őt, oh Allah, Allah, dicsőség
 neked, tőled jönnek a csodák! Csöndesítsd le
 zaklatott szívemet, mely háborog mint a tenger,
 ha a vihar korbácsolja . . . oda, oda van álmon
 Ajasz szultán első odaliskja lenni! Zokogva rej-
 tette szép Miriza arcát selyem váncosai közé,

gyöngyfüzérek és smaragd tükkel összetartott haja
 lebomlott s hosszú gyűrűkben takarta vállát,
 karjait.

Ismét fölemelkedett, fejét lecsüggesztve né-
 zett maga elé, olykor mosoly vonult át ajkain,
 majd kebléből kicsiny talizmánt véve elő, kelet
 felé fordulva így szólott: — Fogadom Allahra
 és mindazok hitére, kik a próféta árnyékában
 biznak, hogy mire a holdév első hónapja letelik,
 megbosszulom a szultánt, meg Azraelát, aztán
 magam megyek!

I.

Miriza odarendeltette a szép Azraela mellé
 társnőül. A serail egyik fülkéje alig volt megvilá-
 gitva a pompás művi ezüst mécsből, melynek
 lángjára porratört szagos magvakat vetett gyakran
 Miriza, Azraela óhajára. Éles ellentét volt a két
 odalisk. Azraela magas, nyulánk fejedelmi tar-
 tással, a legplaszticusabb egész test formája, mely
 vékony, lehelltszerű patyolatba van burkolva,
 még tökéletesebbnek tüntetve föl idomait. —
 Vörhenyesbe játszó barna haja olyan, mint egy
 hatalmas palást, mely majdnem a márványkoczká
 padlót érinti. Arcán összpontosítva kelet minden
 jellemző vonása, csak a szenvedély tüze nem
 állandó szép szemében, néha jelen az meg, mint
 a bolygó tűz, mely úgy tetszik nem a környezeté,
 de egy távollevő óhajtott kedvesé.

Miriza hosszan nyugtatta szemét Azraela
 előtte heverő alakján, firkészve siklik rajta végig
 tekintete, sokszor tele gyűlölködéssel.

Felállott, nesz nélkül akart távozni, nehogy
 Azraelát megzavarja, aki hogy nem alszik, csak
 nyitott szeméi árulták el, — olyan mozdulatlan
 nézte a föl-fölszálló illatos füstöt.

Miriza távoztában belebotlott egy rózsavizzel
 telt arany üstbe s e zajra fölrezenve oda fordult
 Azraela: „Hova sietsz jó Miriza. Látod úgy óhaj-

tottam, vajha Hamaliel jóltevő kezével lefogná
 fáradt szememet s nincs nyugalom, talán nem
 is lesz soha többé!

— A boldogság fáradtá tesz szép kegyencz-
 nője Ajasznak.

— Nem Miriza, hagyd a boldogságot, nem
 terem ez számomra a házam magas falán belül!
 Ott hol a cyprusok a szabadban ölelkeznek, ott
 hol az olajfák illata fölszáll szabadon szerelme-
 séhez a csillagokhoz . . . ott, ott egy rejtett kis
 hely az aloek között, erős karok ölelése, édesen
 kábító csókja a kedvesnek — ez Miriza, ez a
 boldogság! Nem az illatos olajokkal teli szökőkú-
 tak mesterséges csobogása, nem a nehéz szőnye-
 gekkel letakart márványpadló, ez nem boldogít!
 A szabad folyó hömpölygésének mystikus zenéje
 a csillagos éjszakán, a puha pázsit az ő himes
 virágaival, ez a gyönyör, ez boldogít . . . Az
 utolsó szavakat Azraela mintegy önmagának sut-
 togtatva csak, elfeledve, hogy nem egyedül van;
 aztán hanyatt feküdt alacsony bársony pamlagján,
 szeméi felig becsukódtak. Szép volt, istenien szép,
 mint egy elevenedő szobor.

Miriza tettetett kedveskedéssel fordult feléje,
 haját simogatva. — Azraela! Imádkozz napkeltevel
 Allahhoz és ő nyugalmat ad háborgó lelkednek.
 Milyen boldog voltam én a te helyeden!! A dicső-
 ség — rabszolgákkal birni, akik lesik gondolata-
 imat, hajam gyűrűit gyöngybe csavarni, roskadt
 vállam az ékszeres sulya alatt, — sandáljaimat
 sem csatoltam soha föl magam — itt voltak a
 fekete asszonyok!! — A szultán feje itt pihent
 karjaim között, azé a hatalmas nagy uré, kitől
 ezek rettegnek s neki nem volt elég puha karom,
 elég édesek csókjaim . . . meglátott téged oh
 Azraela s boldogtalan vagy ott, hova más minden
 gondolatával vágyik!

Azraela bámuló tekintettel fölemelkedve föl

pektálják az ujonnan megállapított illetve a tagosítási állapotra visszavezetett dülövonalakokat.

Hát ez egyenesen lehetetlen állapot. Vagy kellett az a dülökiigazítás vagy nem. Ha igen, akkor gondoskodják a hatóság arról, hogy a megállapított dülövonatoknak érvény szereztessék. De hogy egyesek az előnyükre történt változást elfogadják s a birtokukhoz eső részt szívesen okkupálják; viszont azonban ott, ahol nekik kellene lemondaniok egy kis — eddig nyilván jogtalanul élvezett területéről, azt tovább is birtokolják; ez merő képtelenség. Hisz akkor a mérnökök egyebet se csináljanak, mint kutassák a jogos állapotokat s ezzel úgy az államnak mint a városnak tetemes kárt okozzanak.

Tulajdonképen ennek a dülökiigazításnak az lett volna az intentiója, hogy mire az új felmérés ide kerül, mindenütt a jogos állapotnak megfelelő tényleges állapotot találjanak, vagyis nyílegyenes dülöket és országutakat, amelyek a párhuzamosan elhelyezett kövek vagy karók szerint vannak a szélükön felszántva vagy beárkoltva. De e helyett mit találunk most? Girbe-görbe dülöutakat, rossz helyen huzott árkokat s ha a kiigazításkor elhelyezett karókat akarjuk megtalálni, olykor 4-5 sőt 10 ölre is be kell gázolnunk a buzába, mert a gazduram a karót ugyan megtüri, de csak úgy szánt-vet, mint azelőtt.

Azt volnánk bátrak ez ügyben ajánlani, alakítson a hatóság egy vegyes bizottságot, amelynek feladata legyen az egész határt bejárni, az egyes birtokokhoz eső területeket formálisan átadni, viszont az utba eső részeket átvenni.

Legyen végre rend és igazság.

karjára támaszkodott s találgatva vizsgálta társnője gyorsan változó arcjátékát. Lassan, mély hangon kérde Mirizától: — Te szereted a szultánt?

Miriza kifejezéstelenül kaczagott föl. — Szeretni — szeretni nekünk kelet leányainak a hárem falain belül! Oh hát ki tanított volna erre? Szabad-e arcunkat látni földi lénynek, kivüle, olvas-e férfi szemekből rajta kívül! — Oh Azraela mondd, érezted-e már mi a szerelem? Én büszke voltam, ha a szultán lábaimnál egy esőkomért esdekelt, elbódultam, mikor a drága kő, az arany csillogott hajamban, karjaimon, nyakamon s szerettem volna az egész világnak megmutatni, ime Miriza, a szegény török leány, kinek testét eddig csak egyszerű csalán szövet fődte s ma Judia legpompásabb selymei takarják s a legnagyobb ur birodalmának legszebb gyöngyei simulnak hozzá! Szerelem, — van-e nagyobb gyönyör, mint végigsimítani a csodás fényű selymeket, mystikus suhogásuk szinte elbódít. Van-e nagyobb gyönyör, mint a napsugarát fogni föl, a drága kő fényében? S most ez mind elmúlt! . . . Te, te Azraela nézhetsz ily fájdalmas szemekkel, ki mind ezt bírod? — Szomszédunkban, míg otthon voltam, egy igazhívó lakott, Yiffimnek hívták. Mikor atyám este a mecsetbe ment s a csillagok már kigyultak, átjött Yiffim s én Azraela, bizva az éj homályában, levelém fátyolomat. — Allah legyen érte irgalmas! S ő Yiffim beszélt nekem csodás dolgokat, melyeket én sem érezni, sem érteni nem tudtam soha. Egy olajfa alatt ültünk, én irigyelve néztem fényét a csillagok ezreinek s ő így szólott hozzám: — Miriza kegyetlen vagy, mert megengeded, hogy láthassam arcodat, mely szebb mint az, melyet kezeletem alkotott! Te az éjjeleim bülbül madara, a te két szemed az én égő napom! Parancsolsz vele a természetnek, egy pillantásod s a zivatar kibon-

Urnapija.

Méltó fényvel és pompával ment végbe kath. hitközségünkben f. hó 29-én az egyháznak gyönyörűsége ünnepe az Urnapja. Ennek a valóban szívet és lelket emelő szép ünnepnek díszét emelte az a ritka körülmény, hogy e nagy napon mutatva be teljes főpapi ornátusban fényes segédlettel első apáti szent mise áldozatát a Mindenhatónak ft. L é v a y M i h á l y A p á t az abonyi kath. hitközség nagyérdemű esperes-plebánosa. A szent misét megelőzőleg ft. Dr. K i s s J á n o s egyetemi nyilvános rendes tanár, pápai kamarás remek beszédben bemutatta az egyházközségnek a kitüntetett főpapot. Markáns vonásokkal esetelte kiváló egyéni tulajdonságait s azon érdemeket, melyek Ő Felsége kegyére méltóvá tették. Találó hasonlatokkal egyenként megmagyarázta a főpapi jelvényeknek jelentőségét mi után nt. Ribárik István s. lelkész felolvasta Ő Felsége adomány levelét úgyszintén Császka György kalocsai és bácsi érsek beiktató leiratát. A bemutatást végző pápai főpap azzal zárta nagyhatású beszédét, hogy a kitüntetésben rejlő dicsőség, dicsősége az abonyi kath. egyházközségnek is, mely dicsőséghez még csak az kívántatik, hogy érdemleges megbecsülésben részesíttessék a hívők által. — A bemutatkozásnak kánoni része ezzel véget ért s kezdetét vette az ünnepélyes nagy szt. mise, melyet — mint fentebb már említök — a kitüntetett főpap püspöki díszben, fején a Szent Gellért püspök fővegére emlékeztető infulával, mellén a lánczos aranykeresztel, ujján a boldogult Hidassy Kornél szombathelyi püspök tömörarany, drága kövekkel kirakott nagy gyűrűjével, kezében a nagylelkű Báró Orezy család adományozta remek művű, többféle drága kövekkel ékeskedő páciifikáléval (álló keresztel) s a püspöki bottal, mély áhitattal és méltóságteljesen végzett az Urnak legnagyobb öröme, dicsőségére. Abban a mély áhitatban — mely az első apáti szent misét átlengte — igen számosan osztozkodtak. Ott láttuk városunk előljáróságát, a szolgabírószágot, a helyi huszárszázad teljes tisztikarát, városunk előkelőségét, a szerkesztőséget, a tantestületek képviselőit, az egyletek küldöttségeit s a templomot szorongásig megtöltő hívők seregét. Az óratoriumban foglalt helyet Thury Gyula jeles magyar

zúgó szárnyait és sötét fellegeket korbácsol végig az égen! — S ha akarod, egy pillantásodra elborul az ég s a villámok gyujtanak fáklyát a szörnyű vész éjjelében . . . s egy szavad oh Miriza és mosolyg újra az ég, mint álmában a gyermek — újra kigyulnak a csillagok ezrei, melyek között nincs ragyogóbb a te két szemednél! Ajkad olyan, mint a nyíló rózsza, fogaid, mint a kehelybe ejtett gyöngyök!

Lelkedben ég el lelkem Miriza, csak sejtem mit tevel velem, de nem kérdehetem meg senkitől! Vajjon visszatérhet-e a folyam forrásához — úgy nem tudom lelkemet tisztán visszaadni Allahnak Érzem végemet s látom Izrafielt kihuzott pallossával fölöttem s te Miriza hallgatsz?

— Látod Azraela ő mondta ezt nekem, mielőtt ide hoztak.

— És te mit feleltél erre, vagy mit éreztél, Miriza?

Elfátyoloztam arcomat újra s azt mondtam: Mit ér a szó mely elhangzik? Ha első is lennék asszonyaid között jó Yiffin? Borostyánt, igazgyöngy helyett? Csalán patyolatod selyem helyett? Hordhatnák-e utánam rabszolga nők a pézsma tálkát felkötnék-e aranyjal himzett szandáljaimat? Csobog-e rózsavízzel telt szökőkút márvány palota közepén, melynek tükrében gyönyörködhetném arcomban? ugye nem jó Yiffin? Béke veled — így szólék s eltávoztam tőle. Azóta nem láttam őt.

Arraéla összehoronzott az elbeszélés alatt s aztán sajnálni kezdé Mirizát, a ki boldogsága eszközeit mennyivel más világban keresé, mint ő. Miriza mondd boldog lennél-e újra, ha mindazt vissza kapnád?

A megszólított föllélegzett, tágra nyitotta szeméit, nem felelt mindjárt, ha világosabb lett volna, Arraéla észre veszi mint torzította el arcát a bosszú s az ismét kielégített hiúság harca.

festőművész bájos nevével és Jankovich Gyula hírneves szobrász, a királyi szobrok közül az „Anonimus“ és „Szt. Gellért“ szobrának megalkotója.

A templomi szertartás után megindult a sok ezer hívőből álló díszes körmenet, a főpapi bot s a zászlók elővitele mellett a piacztéren átvonulva, a városház kapujában felállított sátorhoz ért, ahol ft. K i s s J á n o s pápai kamarás, az európai híri nagy tudós, magasan szárnyaló s mélyen megható egyházi szónoklatot tartott az Oltáriszentségről, az isten és ember szeretetről, „Mindnyájan az egy mennyei Atyának gyermekei vagyunk.“ „Fiaim szeressétek egymást“ idézetekből kiindulva, a felekezeti türelmességet hirdette, hévvel s meggyőző érzelmi erélylyel. Végül gyönyörű imát mondott az egyházért, hazáért, királyért, pápáért, e város egyházi és világi előljáróiért s annak minden lakójáért. — Evangelium olvasás s a szentséggel adott áldás után tovább folytatta utját a körmenet, Laczkó Bertalan, Szombathy János és a plebánia kapujában szépen feldíszített sátorokhoz, mindannyiszor megismételvén a szokásos szertartásokat, míg végre a templomba visszatérve a „Te Deummal“ a fenséges ünnep véget ért. — Aligha volt valaha Abonyban ennél aranyosabb, emlékezetesebb Urnapja.

* * *

Nagyban emelte az urnapi körmenet fényét a helybeli huszárszázad diszkivonulása Cserey főhadnagy vezetése alatt s a sikerült díszlovások, melyek úgy a szent mise alatt, mint a sátoroknál a lelkipásztorok áldást osztó fohászával, az iskolások énekével, a hívők imáival, a harangok zugásával egyetemben hódoltak az Égi Király földi ünnepeltetésének.

A legszentebb Oltáriszentség környezetéhez méltó díszül szolgált az iskolás gyermekek serege s az a 20 fehér ruhás leányka, akik kis kosaraikból szórták a kertek és mezők virágait utjára. Annak, Aki egykoron magához ölelte a kisdedeket.

Igazán kedves szolgálatot teljesítettek a fehér szalagos rendezők, akik nagy igyekezéssel s vallásos buzgalommal azon voltak, hogy az Urnapi

Fölvette fejét s inkább sziszegte, mint mondta: — Ez lehetetlen!

Arraéla fölkel, megnézte a nehéz selyem függöny zsinórait, vajjon minden el van-e függönyözve. Remegve vonta össze shwalját, gyöngyeit egy ezüsttel berakott mahagoni fa szekrénykére tette aztán közelebb ment Mirizához, egy alacsony tabouretre guggolt s lassan suttogva beszélni kezdett: — Figyelj ide Miriza! Elmondom neked életem titkát, De előbb esküdj meg a Koránra, hogy ajkadat el nem hagyja soha egy szó sem abból, mit most hallani fogsz! Emlékszel-e meg Yiffinre, mikor előtted szerelemről beszélt, vig volt ő, vagy szomorú?

— Allahra úgy nézett ki, mintha handzsárja hegye szívébe furodott volna!

Látod Miriza, az irántad érzett szerelme tette őt bánatosná. Mindnyájan ilyenek, kik remény nélkül szeretnek.

Miriza élénken félbe szakította, — úgy hát te is szeretsz valakit Azraéla, a te arcod is bánatos, szemed fényét elhomályosítja a köny.

— Igen — igen szeretek! Őt szeretem a szultán karjai között, őt foglalom napkeleti imáinkba, az ő nevét sugom a tenger habjának az ő szerelme összetörte az én gyermekszívem báb-játékait, De nem hagyta üresen, benépesítette addig nem ismert örömmel, hüvös alakokkal! De esküszöm Miriza, tiszta az érzélem, mint a bércek forrásvíze, melyet még nem zavart meg a völgyek iszapja, mely még arany fővényt tisztán ragyogtatja, ha benne a napsugár tükröződik! Az ő hangja az ég legszebb danája, azt hallom ébren, azt álomban. Oh Miriza, meghalok nélküle, de vele a veszedelem, a kárhozat is boldogság!

(Folyt. köv.)

körmenet alakilag s fegyelmezetttség tekintetében összhangban legyen az ünnep magasztosságával, méltóságával. Ezt a célt, a huszár kirendeltséggel s rendőrségünk közreműködésével, sikerült is nagyrészt elérniük.

Alipuis.

Lévay ünneplése.

Ft. Lévay Mihály apát-esperes tiszteletére Urnapján este a casinóban 50 terítékű banquet volt, melyen részt vett városunk intelligenciája a katonái, a főszolgabírói tisztikar, az előljáróság teljes számban. Az első felköszöntőt Gulner Gyula államtitkár, szeretett országgyűlési képviselőnk mondta magas szárnyalású beszédben méltatta Lévayt, mint a költőt, az író, az igaz barátot, a kötelesség tudás, s a szeretet emberét.

Ft. Lévay Mihály apát-esperes állott föl aztán szóllásra, első sorban a királyt éltette, mint a legalkotmányosabb uralkodót, melyre a jelen voltak felállottak, aztán reflektálván Gulner államtitkár szavaira, kijelenti, hogy nem érdeméről, hanem a kötelesség teljesítés elismeréséről lehet szó akkor, mikor az apostoli király Ő Felsége legmagasabb kitüntetésben részesíté őt. Élteti a királyt, valamint azt, aki királyi figyelembe ajánlta őt, a váci püspököt. De a magas régiókból fejünkre tűző napsugár melege nem oly enyhe, mintha e sugarak oldalvást bocsátják reánk fényüket. A királyi kegy intenzív fénye mellett meleget áraszt el szívében azoknak a jóindulata, akik oldalánál, mellette vannak. Ez érzés megbecsülése leszen törekvése azok iránt, akik vallás- és rangkülömbőség nélkül kiveszik részüket az ő ünnepéből. Ő is kivétel nélkül hálás mindenki iránt, aki figyelmességével e napot emlékezetessé teszi előtte. Élteti Abony város lakosságát, Isten-áldást kérve arra.

Dr. Kis János egyetemi-tanár mondott aztán egy igazán gyönyörű beszédet, az ő ideáljáról, a melylyel fekszik, a melylyel kel: a magyar haza nagysága, tekintélye és függetlenségéről. Sok hiányzik még abból, hogy megelégedettek legyünk, kell hogy mindenki megtegye kötelességét; szükségünk van nagy államférfiakra, akik hivatásukat igaz magyar érzéssel töltik be, mint Gulner Gyula államtitkár, áldja meg őt az Isten és éltesse sokáig!

Lelkes taps és éljenzés hangzott föl a nagy és mély érzéssel elmondott beszédre.

Teszary főszolgabíró a vidéki vendégekre, Ney Béla ministeri tanácsos, szolgabírónk atyja és testvére Dr. Ney Béla, Dr. Kiss János egyetemi tanár, Hirling János ujszászi plebános, Dr. Kossuth orvos, Kubinyi állomásfőnök, Tury Gyula festőművész, Jankovics Gyula szobrászra, stb. üritette poharát.

Ney ministeri tanácsos reflektálva Teszary felköszöntőjére kijelentette, hogy magyar a magyarok között nem lehet idegen, ő nem érzi magát köztünk idegennek, élteti Lévayt mint magyar papot és sok ilyen ünnepet kíván neki még a — püspökségig.

Ft. Lévay apát esperes válaszolt Ney felköszöntőjére, hadd jöjjön hát — ugymond — a minnek jönni kell s ha jön, annak a vége is csak az lesz, ami a mai ünnepélynek; magnum áldomás! A melyen ott lesznek mindnyájan, a kik most itt vannak.

Tury Gyula festő művész se tartja magát idegennek, sőt abonyinak addig is, még itt fészket rak és végleg letelepszik (adja Isten mi előbb! Szerk.) felköszönti Lukács Gyulát, a minden szép és nemes dolgok mivelőjét, végül nagyhatással olvasta föl egy versét, melyben szikrázó humorral, foglalkozik Lukácsossal.

Majd ismét Ft. Lévay a teljes számban jelenlévő tisztikarra emelt poharat, kikkel ma együtt ünnepelt.

Felköszöntőt mondtak még Gulner államtitkár, Kiss János a nagytudományu egyetemi professzorra, Ft. Hirling Ft. Lévay apátra, Ft. Lévay apát Ft. Hirling plebánosra, Dr. Halmi Gulner államtitkára, mint a felekezeti béke és türelmesség apostolára, Dr. Kiss a hazaszeretet ideális fogalmára s annak ápolására, Cserey főhadnagy Reinle kapitányra a népszerű század parancsnokra stb.

A társaság folyton a legvidámabb kedély hangulatban volt, melyet csak fokoztak Cserey főhadnagy végtelenül szellemes toasztaí, Tury és Dr. Kossuth pompás hegedű játékaí de különösen Gulner államtitkár szeretett képviselőnk rég nem

tapasztalt jó kedve, kedélyessége, úgy hogy bizony a nap már küldözgeté sugarait a földre, midőn a társaság széteszlott.

MI UJSAG?

— **Jótékonyság.** Ft. Lévay Mihály Apát, esperes plebános Urnapján a szegényház nyomorult és elaggott lakóit bőséges és jó ebédde! vendégelte meg. Ezzel is fényes tanujelét adta nemes szívének, hogy akkor, amikor főpapi díszben nagy ünnepeltetés között hódoló szent mise áldozatát mutatja be, ugyanakkor szívének másik fele szegényeiért dobog, s az ő részükre is bemutatja az emberszeretet áldozatát. Isten jutalmazza érte.

— **Elöléptetés.** Tar László községi adóügyi segédjegyzőt, az alsó dabasi főszolgabíró, Lajosmizse község közigazgatási első jegyzőjévé helyettesítette, minden bizonnyal ott meg is fogják választani. Tán már el is foglalta új hivatalát.

— **Halálozás.** Sulyos csapás érte lapunk kiadóját és családját. Sógora, Varsányi Simonyi Lajos, a homoki állomás vasuti főnöke tegnap itt Abonyban jobblétre szenderült. A boldogult igen előkelő nyitrai családból származott s ezelőtt 16 évvel itt volt állomási hivatalnok. Igen művelt, szorgalmas és gondos családapa volt, a ki csupán családjának élt és a társaséletnek is igen rokonszenves tagja volt. Egyike volt azon ritka embereknek, a kiknek elvesztésébe nem csak a család, de mindazok, kik ismerték — könnyen és egyhamar nem nyugsznak meg. Családjá a következő gyászjelentést adta ki: Alólirottak mélyen szomorodott szívvel jelentik szeretett jó férj, feledehetetlen jó atya, fiu, testvér és számos rokon nevében Varsányi Simonyi Lajos m. á. v. tisztviselőnek folyó év május hó 31-én reggel 3 óraker áldásos és munkás életének 39-ik, boldog házasságának 14-ik évében hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A drága halottnak földi maradványai f. évi június 1-én d. u. 4 óraker fognak Szerdahelyi János lakásáról a róm. kath. egyház szertartásai szerint beszenteltetni és az abonyi róm. kath. sirkertben örök nyugalomra helyezettetni. Az engesztelő szent mise áldozat f. év június 2-án reggel 1/27 óraker fognak a Mindenhatóknak bemutatni. Áldás és béke lengjen porai fölött! Szerdahelyi Gizella mint felesége. Simonyi Irénke, Simonyi Lajoska, Simonyi Erzsike Simonyi Sándorka mint gyermekei. özv. Simonyi Adeodátné szül. Chobodiczky Julia mint édesanyja. özv. Szerdahelyi Sándorné szül. Danekay Franziska mint anyósa. dr. Jelentsik Nándorné szül. Simonyi Lenke mint testvére. Szerdahelyi Flóra, Szerdahelyi Lajosné dr. Jelentsik Nándor, Szerdahelyi Lajos, Szerdahelyi János mint sógorai, illetve sógorai.

— **Elismerés.** A következő nyilatkozat közlésére kértünk föl: Nyilatkozat. A III. osztályu adófizetők. Alólirottak, őszintén méltányolva ama buzgó, humánus eljárást és munkásságot, melyet az ideí adóikivetés tárgyalása alkal-

mával, a kiküldött bizottság, — az állam érdekei nek sérelme nélkül — méltányos és jogos érdekeinek — régtapasztalt — megóvása és megvédése érdekében kifejtett, indíttatva érezzük magunkat, hogy az igen tisztelt bizottság, különösen annak egyik tagja, Lukács Gyula ur iránt, őszinte bizalmunknak, elismerésünknek és hálás köszönetünknek adjunk kifejezést. Abony, 1902. május 29. Obláth Zsigmond, Havas Ignác, Vajda Adolf, Lövenstein Simon, Gara János, Sallay Károly, Havas Samu, Stern Jakab, Havas Gyula.

— **Meghívó.** A Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegyei Általános Tanító-Egyesület közszeretben álló királyi tanfelügyelőjének, Tóth József királyi tanácsosnak Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegyében el-töltött 25 éves tanfelügyelői működését megünnepeli. Ez alkalomból 1902 évi június 14-én délelőtt 10 óraker Budapesten a vármegyeház dísztermében benicezi és miesinyei Beniczky Ferencz v. b. t. t. ispán díszelnöklete alatt díszgyűlést tart, melyet rendes „évi közgyűlés“ előz meg.

— **Határjelek megsemmisítése.** A Kuria kimondotta, hogy a határmérési jelek, valamint a háromszögelési jelvények megrongálása, vagy a feliratoknak olvashatatlanná tétele, sulyos kihágást képez. Ebhez képest a büncselekmény-elkövetők egy évi fegyházzal büntetettek. Jó lesz tehát, ha a gonosz indulatra hajlandók megszívlelik e szigorú rendelkezést.

— **Szélvihar és adóleengedés.** A magyar közigazgatási bíróság legközelebb érdekes elvi jelentőségű határozatot hozott. Kimondotta ugyanis, hogy ezentul a szélvihar — okozta károk tulajdonosai adóleengedésben részesüljenek. Eddig ugyanis az volt szokásban, hogy a hivatalos körök a szélviharok által okozott károkért adó elengedésben nem részesítették a kárt szenvedett tulajdonosokat.

Eladó ház.

A református iskola szomszédságában lévő, **Krajtsi Sándor** féle lakóházam, mely 2 szoba, konyha, kamra s pinczéből áll, beltelekkel együtt eladó, esetleg 1902. július 1-től bérbe adó.

Abonyban felvilágosítást ad Kássa Gyula fűszerkereskedő.

Barta János

gőzfűrésztulajdonos Szolnok.

A híres főtörzsorvos és törvényhatósági orvos Dr. SCHMIDT G.-féle

FÜLLÖLAJ

gyorsan és alaposan eltávolítja az időleges süketiséget, fülfájást, fülzugást és nehéz hallást, még idült esetekben is; egyedül kapható 3-50 márkáért palaczkonként, használati utasítással a városi gyógyszerárban Budapesten, a városháztéren.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legújantósbab árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcsepplógép-készletek
továbbá járgány-csepplógépek, lóhere-csepplógépek, tisztító-rosták, aratólógépek, szériagyűjtők, boronák.

2 1/2, egész 12 lóerőig, számkakazalozók, konkolyozók, kaszálok és

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek, szeeszkavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes aszél-ekék.

3- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kint vagy ingyen és hármentes külföldre

Lincolni törzsgvárunk a világ legnagyobb locomobil- és csepplógép-gvara.

